

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2022/1035**ze dne 29. června 2022,****kterým se mění nařízení (EU) 2021/954 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm na území členských států během pandemie COVID-19**

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 77 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

v souladu s řádným legislativním postupem ⁽¹⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Podle schengenského *acquis*, zejména nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ⁽²⁾ (Schengenský hraniční kodex), se státní příslušníci třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm v Unii a státní příslušníci třetích zemí, kteří oprávněně vstoupili na území některého členského státu, mohou po dobu 90 dnů během jakéhokoliv období 180 dnů volně pohybovat na území všech ostatních členských států.
- (2) Digitální certifikát EU COVID byl zaveden nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ⁽³⁾, které stanovilo společný rámec pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, testu a zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 za účelem usnadnění výkonu práva na volný pohyb občanů Unie a jejich rodinných příslušníků během pandemie COVID-19. Uvedené nařízení bylo doprovázeno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/954 ⁽⁴⁾, jež rozšířilo rámec digitálního certifikátu EU COVID na státní příslušníky třetích zemí, kteří mají oprávněný pobyt nebo bydliště na území členských států a kteří mohou v souladu s právem Unie cestovat do jiných členských států.
- (3) Nařízení (EU) 2021/953 a (EU) 2021/954 pozbyde platnosti dne 30. června 2022. Pandemie COVID-19 však stále probíhá a výskyt variant vzbuzujících obavy může mít i nadále negativní dopad na cestování v rámci Unie. Doba použitelnosti uvedených nařízení by proto měla být prodloužena, aby digitální certifikát EU COVID mohl být nadále používán.
- (4) Doba použitelnosti nařízení (EU) 2021/953 má být prodloužena o dvanáct měsíců. Jelikož cílem nařízení (EU) 2021/954 má být rozšíření působnosti nařízení (EU) 2021/953 na určité kategorie státních příslušníků třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm v Unii, doba jeho použitelnosti by měla být přímo spojena s dobou použitelnosti nařízení (EU) 2021/953. Nařízení (EU) 2021/954 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.

⁽¹⁾ Postoj Evropského parlamentu ze dne 23. června 2022 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku) a rozhodnutí Rady ze dne 28. června 2022.

⁽²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/399 ze dne 9. března 2016, kterým se stanoví kodex Unie o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex) (Úř. věst. L 77, 23.3.2016, s. 1).

⁽³⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/953 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) za účelem usnadnění volného pohybu během pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 211, 15.6.2021, s. 1).

⁽⁴⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/954 ze dne 14. června 2021 o rámci pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19 (digitální certifikát EU COVID) ve vztahu ke státním příslušníkům třetích zemí s oprávněným pobytem nebo bydlištěm na území členských států během pandemie COVID-19 (Úř. věst. L 211, 15.6.2021, s. 24).

- (5) Toto nařízení by nemělo být chápáno tak, že usnadňuje nebo podporuje přijímání cestovních omezení v reakci na pandemii COVID-19. Jakýkoli požadavek na ověření certifikátů zavedených nařízením (EU) 2021/953 navíc nemůže sám o sobě odůvodnit dočasné znovuzavedení ochrany vnitřních hranic. Kontroly na vnitřních hranicích by měly zůstat krajním opatřením, jež podléhá zvláštním pravidlům stanoveným v Schengenském hraničním kodexu.
- (6) V souladu s články 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o fungování Evropské unie, se Dánsko neúčastní přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. Vzhledem k tomu, že toto nařízení navazuje na schengenské *acquis*, rozhodne se Dánsko v souladu s článkem 4 uvedeného protokolu do šesti měsíců ode dne přijetí tohoto nařízení Radou, zda je provede ve svém vnitrostátním právu.
- (7) Toto nařízení rozvíjí ta ustanovení schengenského *acquis*, kterých se neúčastní Irsko v souladu s rozhodnutím Rady 2002/192/ES⁽⁵⁾; Irsko se tedy nepodílí na přijímání tohoto nařízení a toto nařízení pro ně není závazné ani použitelné. S cílem umožnit členským státům uznávat za podmínek stanovených nařízením (EU) 2021/953 certifikáty týkající se onemocnění COVID-19 vydávané Irskem státním příslušníkům třetích zemí, kteří mají na jeho území oprávněný pobyt či bydliště, za účelem usnadnění cestování na území členských států, by Irsko mělo těmto státním příslušníkům třetích zemí vydávat certifikáty týkající se onemocnění COVID-19, které splňují požadavky rámce pro důvěryhodnost digitálního certifikátu EU COVID. Irsko a ostatní členské státy by měly uznávat certifikáty vydávané státním příslušníkům třetích zemí, na něž se vztahuje toto nařízení, na recipročním základě.
- (8) Pokud jde o Kypr, Bulharsko, Rumunsko a Chorvatsko, toto nařízení představuje akt navazující na schengenské *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2003, čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2005 a čl. 4 odst. 1 aktu o přistoupení z roku 2011.
- (9) Pokud jde o Island a Norsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁶⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES⁽⁷⁾.
- (10) Pokud jde o Švýcarsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis*⁽⁸⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí Rady 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2008/146/ES⁽⁹⁾.
- (11) Pokud jde o Lichtenštejnsko, rozvíjí toto nařízení ta ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejnským knížectvím o přistoupení

⁽⁵⁾ Rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irska, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* (Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽⁶⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁷⁾ Rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* (Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽⁸⁾ Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽⁹⁾ Rozhodnutí Rady 2008/146/ES ze dne 28. ledna 2008 o uzavření Dohody mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropského společenství (Úř. věst. L 53, 27.2.2008, s. 1).

Lichtenštejského knížectví k Dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁰⁾, která spadají do oblasti uvedené v čl. 1 bodě C rozhodnutí 1999/437/ES ve spojení s článkem 3 rozhodnutí Rady 2011/350/EU ⁽¹¹⁾.

- (12) Nařízení (EU) 2021/954 by proto mělo být odpovídajícím způsobem změněno.
- (13) Jelikož cíle tohoto nařízení, totiž usnadnit cestování státních příslušníků třetích zemí, kteří během pandemie COVID-19 mají oprávněný pobyt nebo bydliště na území členských států, zavedením rámce pro vydávání, ověřování a uznávání interoperabilních certifikátů o očkování, o testu a o zotavení v souvislosti s onemocněním COVID-19, nemůže být uspokojivě dosaženo členskými státy, ale spíše jej, z důvodu rozsahu a účinků dané činnosti, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení tohoto cíle.
- (14) Aby mohlo být toto nařízení uplatňováno rychle a včas a byla tak zajištěna kontinuita digitálního certifikátu EU COVID, mělo by toto nařízení vstoupit v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
- (15) Evropský inspektor ochrany údajů a Evropský sbor pro ochranu osobních údajů byli konzultováni v souladu s článkem 42 odst. 1 a 2 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ⁽¹²⁾ a vydali společné stanovisko dne 14. března 2022 ⁽¹³⁾,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Článek 3 nařízení (EU) 2021/954 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 1. července 2021 po dobu použitelnosti nařízení (EU) 2021/953.“

Článek 2

Toto nařízení vstupuje v platnost dnem vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

⁽¹⁰⁾ Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽¹¹⁾ Rozhodnutí Rady 2011/350/EU ze dne 7. března 2011 o uzavření Protokolu mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím, Švýcarskou konfederací a Lichtenštejským knížectvím o přistoupení Lichtenštejského knížectví k dohodě mezi Evropskou unií, Evropským společenstvím a Švýcarskou konfederací o přidružení Švýcarské konfederace k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* jménem Evropské unie, pokud jde o zrušení kontrol na vnitřních hranicích a pohyb osob (Úř. věst. L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽¹²⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹³⁾ Dosud nezveřejněné v *Úředním věstníku*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné v členských státech v souladu se Smlouvami.

V Bruselu dne 29. června 2022.

Za Evropský parlament
předsedkyně
R. METSOLA

Za Radu
předseda
F. RIESTER
